

MIKE LARSEN

25-årige Mike Larsen brænder for sit arbejde i Pepperminds, der tilbyder sin hjælp til at fremme især velgørenhedsorganisationers behov for økonomiske bidrag og nye medlemmer. Mike Larsen er den ene af to fuldtidsansatte her i Aarhus, der med deres egen glæde og engagement forsøger at inspirere og motivere de 40-50 ansatte, der står rundt om i gaderne for at få folk til at støtte alt lige fra: Demontering af landminer i krigshærgede lande til de danske hospitalsklovne. Når Mike skal rekruttere ansatte, går han selv på gaden for at finde unge med "noget sass". I regnvejr tager han en paraply med, ikke for at beskytte sine egne dreadlocks men til dem, han kommer i snak med.

Interviewet og transskriberet af Jonas Sindberg, 2017

FEEL-MARKETING

HVORNÅR ER DU FØDT OG HVORHENNE?

Jeg er født i England, Birmingham, den 2. maj 1992. Så jeg er 25 år gammel.

HVORNÅR FLYTTEDE DU TIL DANMARK?

Jeg flyttede meget hurtigt til Danmark. Vi flyttede til Silkeborg, og så flyttede jeg her til Aarhus for en tre-fire år siden, hvor jeg studerede på universitet. Efter et års tid droppede jeg så ud og fik et fuldtidsarbejde, som jeg så også har i dag.

HVAD LÆSTE DU PÅ UNIVERSITETET?

Der læste jeg den engelske udgave af HA, handel. Jeg læste Videnskabskommunikation og -forståelse, og så tænkte jeg, at jeg kunne få det samme ud af det på engelsk, fordi jeg er relativt god til engelsk i forbindelse med mine forældre og så ville det også give flere muligheder på længere sigt.

OG SÅ FANDT DU ET ARBEJDE I STEDET FOR. HVAD VAR DET FOR NOGET?

Det var den helt klassiske, du ved, hvor det først var et deltidsarbejde, hvor der var nogen, der spurgte, om jeg var interesseret. Senere fik jeg fuldtid hos noget, der hedder Pepperminds, som er et feel-marketingbureau, der bliver hyret af forskellige velgørenhedsorganisationer her i Danmark. Vi skal promovere forskellige NGO'er og lave events for dem og selvfølgelig også få nogle flere medlemmer. Det blev jeg dybt forelsket i, fordi jeg synes, at arbejdskulturen er virkelig rar og selvfølgelig også fordi, at man kan hjælpe andre mennesker med forskellige sager.

HVAD INDEBÆRER DIT ARBEJDE MERE KONKRET?

I dag er jeg faktisk gået hen og blevet chef for kontoret her i Aarhus, hvor der jo er nogle ansatte. Så jeg laver alt fra at stå ude forskellige steder – fx i Botanisk Have, hvor jeg mødte to af dine kollegaer fra Stadsarkivet – til faktisk være den, der står for den daglige gang på kontoret. Sørge for, at folk får løn. En form for butikschef. Og så samtidig også at motivere mine medarbejdere og sørge for en fed arbejdskultur.

HVORDAN SER DIN ARBEJDSUGE UD?

Jeg er standardansat til 37 timer om ugen. Men det kan være lige fra at møde ind, åbne kontoret op; sørge for, at der kaffe klar, når folk møder ind; få lavet en plan for, hvordan vi skal gøre det i dag; og så har vi sådan en rutine om morgenen, hvor vi sørger for, at folk bliver mega glade. Det er sådan en morgen-briefing, hvor vi simpelthen bare snakker lidt om, hvordan vejret er i dag, hvordan det bliver, og så selvfølgelig en masse spas og løjer og gøre folk

glade og motiveret til dagen.

Det, jeg går mest op i, er, hvor glade folk er, og hvor motiverede de er, og derfor synes jeg, at det er en mega fed stilling, fordi det egentlig handler om at gøre folk glade. Og det var egentlig også det, jeg studerede for, fordi vi lærte, hvordan man motiverede og sørgede for, at der var en fed arbejdskultur. Jeg synes nemlig, at det er vigtigt, at arbejdspladsen har nogle etiske guidelines i forhold til løn og sådan noget, men også i forhold til de her uofficielle regler, der er på arbejdspladsen. Hvad er egentlig vigtigst? Er det bare arbejdskraft og om, at vi skal have det bedste resultat, eller ligger man også kræfterne i individet og sørger for, at du er glad på dit arbejde? Det vigtigste er lige nøjagtigt at sørge for, at folk er glade og motiverede. Jeg synes, at det, der er så fedt ved vores arbejde, er, at vi spørger folk, om de har lyst til at støtte op om gode sager. Vi har sagt, at vi altid vil gøre det ved at inspirere og give viljen og lyst til at hjælpe. Og jeg holder personligt på, at hvis jeg skal inspirere andre til at gøre noget, skal jeg selv være inspirerende. Og så kan man jo spørge om lige fra naturen i Danmark til minerydning i forskellige lande. Hvis man skal bede folk om at hjælpe andre, så kræver det også, at du kan stå inde for det selv.

Det vigtigste i at kunne inspirere er, at man selv er inspireret, og at du er motiveret til at komme ud og gøre det. Vi er to ansatte, der sørger for, at de cirka 40-50 ansatte kommer ud og gør det her. Det vigtigste er selvfølgelig at inspirere og gøre dem glade og selvfølgelig også selv stå derude, for hvad jeg skal bede dem om at gøre, skal jeg også selv kunne gøre, og så synes jeg også, at det er dejligt selv at stå ude og snakke med folk. Jeg kan huske hele sommeren. Mit arbejde bestod af at stå midt ude i solen i en t-shirt og spørge folk, hvordan de kan være med til at redde natur i Danmark. Det synes jeg, at jeg er heldig med.

HVORDAN HYRER DU FOLK, NÅR DU ER UDE FOR AT FÅ DEM MED PÅ DET?

Det er nok faktisk det sjoveste ved det hele. Vi er en lidt alternativ arbejdsplads, kalder vi os selv. Så vi vil gerne give det feel-marketing et godt ry, fordi vi synes, at der her i Danmark kan være en lidt negativ tilgang til det. Især også fordi, der har været en ret aggressiv tilgang inden for det. Og det vil vi rigtig gerne lave om. Det her med at inspirere folk i stedet. Så når vi rekruttere, har vi sådan en "recruitment-fagt", hvor vi simpelthen tager ud gennem gaderne og møder folk, der har noget "sass". Jeg kigger bare på dem og går over og siger, "Hej. Jeg

hedder Mike. Du står vel ikke i en situation og mangler et studiejob? For så inviterer vi op til nogle åbne samtaler!". Vi tænker, at vi har den bedste arbejdsplads. Og i stedet for at stå at fortælle om det, vil jeg hellere vise det. Så bekræfter jeg mine egne ord. Så vi holder åbne samtaler, hvor man kommer op og hører om det. Hvordan det lige præcis foregår. Og så give dem noget af den her følelse, så de forstår, at det også er et sted, hvor man bliver efter arbejde. Man hygger med de andre. Vi har alt lige fra et pool-bord til sodavand, hvor du selvfølgelig kan hygge.

Det er ikke en ungdomsklub, hvor man kommer op og er hele aftenen og drikker sig fuld med sine venner. Det er et sted, hvor du kan sidde med dine kollegaer og dine venner og hygger dig efter arbejde. Det beviser, at vi er en arbejdsplads, hvor vi sætter fællesskabet utroligt højt, og hvor det, der hedder frihed under ansvar, kan fungere.

Så er der også sådan noget med "simple jobs", hvor man kan sende en ansøgning, men det fungerer egentlig også på samme måde. Vi læser dit CV og er der noget, som vi tror, vi kan bygge videre på, så inviterer vi dem også ind til åbne jobsamtaler, og det er egentlig det. Så kan man komme derop og få muligheden for at hjælpe andre. Den måde jeg plejer at sælge den til folk er, at jeg siger, at det værste, der kan ske, er, at du kommer op og får en hyggelig aften, bruger to timer på at høre om forskellige ting, får en gratis sodavand. Den anden mulighed er, at du får præcis det samme, men hvor du går derfra med et job.

VAR DET OGSÅ SÅDAN, DU SELV FIK JOBBET?

Ja. Jeg lå i Botanisk Have og halvsov. Det var en rigtig varm sommerdag, hvor jeg lå med mine studiebøger og skulle læse på noget. Jeg havde ligget der et par timer og slappede, og så lige pludselig kunne jeg fornemme, at der var en skygge på mig. Og der stod så en, der sagde, "Hej". Og så sagde hej igen. Så sagde hun, "Nu skal du høre. Det her er lidt stereotyp, fordi du har dreadlocks, men jeg vil egentlig bare lige høre, om du ikke har lyst til at komme ned og høre om den her åbne jobsamtale? Du har jo ikke noget, du kan tabe på det!". Og så sagde jeg ja. Jeg vil altid gerne give folk en chance. Det har været en kæmpe omvæltning i mit liv, fordi det fik mig til at droppe ud og begynde på det fuldtid. Og dengang handlede det jo kun om at promovere for det i forskellige steder i landet, så det blev jeg virkelig forelsket i. Og med god energi

og forhåbentlig lidt menneskelig forståelse har jeg fået arbejdet mig op til at blive en af dem, der ligesom står for det og sørger for, at de andre er glade for det.

INFLOW OM SOMMEREN

HVOR MANGE ER I PÅ ARBEJDSPLADSEN?

Jamen, det svinger lidt. Det er jo et studiejob. Der er nogen, som bruger det fuldtid – en 10-15 stykker, som virkelig er der meget. Og så er der rigtig mange, som bruger det som studiejob. Og der er en god 'inflow' og 'outflow'. Især fordi det jo er udenfor, at vi står, så når det bliver vintertid er der altid lidt 'outflow', og når det så bliver forår og sommer kommer der 'inflow'. Så det svinger. Vores peak har været 70 her i Aarhus, og nu ligger vi på omkring en 45.

HVOR GAMLE ER DE OFTE?

Der er intet "must" overhovedet, men det er ofte 18-25. Det er generelt en ung arbejdsplads, hvilket vil sige, at der er det her lille barskab, poolbord, bordfodboldbord, og vi ved også, at det er den her energi, man møder uden på dagen, kræver noget energi og noget power. Men vi har også folk i andre aldre. Nu er jeg jo selv skredet op på de 25. Vi kigger på folks energi, og hvor det passer ind, men primært mellem 18 og 25. Den ældste der er derinde er omkring de 30. Der er intet, der kan få os til at sige nej til folk på forhånd. Der er selvfølgelig en sproglig barriere. Man skal helst kunne snakke med de fleste, men vi har også engelsktalende. Man skal bare have den her energi, der kan få folk til at synes, at det er fedt. Man kan jo møde nogle barrierer generelt. Men vigtigst af alt er, hvordan du er som person. Vi har også en lang træningsperiode på 10 vagter, hvor vi går ud og lærer dem det på deres egen måde og inspirerende måde. Vi giver selvfølgelig noget faktatal, så de ved, hvad de snakker om. Men det skal aldrig være et direkte script, hvor du bare skal spørge fra A til B, fordi det kommer til at virke upersonlig. Det skal gøres personlig, så de forstår, hvorfor det her er en fed sag. Altid prøve at skabe en dialog. Og så selvfølgelig sørge for, at de ved, hvad de snakker om, og hvordan du håndterer det, når de siger nej.

HVORDAN SER DU DIN FREMTID I JOBBET?

Det er jo det gode ved det. Nu har jeg brugt to år på at arbejde mig herop og har faktisk kun lige her i sidste måned fået en stilling som fuldtid. I sidste måned fik jeg det fuldstændig, og det har jeg lige underskrevet kontrakt på for en måneds tid siden. Nu har jeg lige fået den her stilling, og jeg er utroligt glad for det. Og nu her, hvor det handler om at gøre folk glade og inspirere andre, er jeg selv på et stadie, hvor jeg ikke kan se, at jeg skal op og nå højere nu. Jeg ved, at ham, der havde mit job, før mig, lige nøjagtig er rykket højere op og står nu for noget af det internationale. Pepperminds er en hollandsk virksomhed, som er i flere lande i Europa, og der er også en afdeling, der hedder Pepperminds Nordic, og der er han faktisk lige rykket op, hvor han så skal have kontakt til de her specielle kunder, vi har. Danmarks Naturfredningsforening, Danske Hospitalsklove. Altså forhandle de her aftaler, vi har med dem. Vi aftaler altid de her events med Danske Hospitalsklovne, fx at skulle have de røde næser på og giver folk næserne. Han er rykket op i dag for at lave de her ting, hvilket også var efter at have jobbet her i flere år. Så jeg har overhovedet ikke travlt lige nu.

RESULTATERNE

NÅR I LAVER DET HER ARBEJDE SOM VELGØRENHED, FÅR I SÅ EFTERFØLGENDE RESULTATERNE AF JERES ARBEJDE AT VIDE?

Ja, det er virkelig noget af det, jeg elsker allermest ved det. Da jeg startede, havde vi en sag fra Mellempfolkelig Samvirke om kvinders rettigheder i et gigantisk slum i Afrika. Og der var der en ung mand, som havde startet sagen på grund af, at hans egen kusine var blevet udsat for et overgreb. Og da jeg kom ind, havde de kørt sagen i noget tid, og inden for den første måned fløj Mellempfolkelig Samvirke ham herop til Danmark for at sige tak til Pepperminds for det arbejde, vi havde været med til at lave. Hvor han decideret havde billeder fra en gade, som var blevet belyst og blevet mere tryk at gå hjem i. At noget af det allervigtigste for de her mennesker var, at der var en dag i morgen. Uanset hvem du er, om du herfra eller et andet sted i verden, hvis du tror på, at der er en fremtid, at det eneste, du tænker på, er, at du får mad i morgen. Hvis jeg lige nøjagtig kan skaffe mad til i dag, så er det en succes. Det er utroligt svært at skulle bygge videre på en fremtid, og sådan noget simpelt noget, som

menneskers rettigheder, er svært at bygge ovenpå, fordi du er mere i et stadie af "survival". Du vil egentlig bare sørge for dig selv. Så ved at gøre de her helt simple ting: give dem adgang til mad og drikke, give dem de her rettigheder, især for kvinder, med hvornår må du egentlig sige nej. For der er lidt den her indstilling med, at når min mand har skaffet mad og drikke til dagen, har han gjort sit og har egentlig fortjent noget tilbage, men det er jo ikke sådan, at det burde være.

Da det havde kørt i et halvt års tid, og som sagt var jeg helt ny her, kom de egentlig bare for at takke os og simpelthen sige, hvordan vi havde været med til at starte den her skole. Da vi så stoppede sagen et halvt år senere, forlangte han faktisk, at vi skulle have et skype-møde med ham. Så den sidste dag, vi skulle ud og gå, startede vi dagen med, at hele kontoret kom ind og på skype med ham, hvor han simpelthen takker os for de her fremskridt. Og så sluttede han faktisk af med, at der kom kvinder ind og sagde tak til os. Han synes, at det var utroligt fedt, at han lavede et arbejde, der var så hårdt. Og jeg var utroligt ydmyg over for den her mand, som prøvede at komme ind i, hvad der svarer til vores byråd, for at komme de her problemer til livs. Jeg tænkte bare, "Jamen, du bor i det her hus med sin kone og alle børnene!". Og det var jo simpelthen så småt. Og så syntes han, at vores arbejde var hårdt. Fordi han kunne mærke effekten. Så det, vi står for, er jo egentlig at snakke med folk, sprede noget god energi og få dem til at hjælpe.

HVORDAN VAR DET AT SNAKKE MED HAM?

Det er simpelthen en af de grunde til, at jeg står herude i dag. Der er nogle gange sure mennesker, som ikke tror på, at det hjælper, men det rører mig intet, fordi jeg har mødt den her mand. Fordi jeg ved præcis, hvad det er vores hjælp gør. Du kan finde ham på Facebook og se det. Når vi laver de her aftaler med de her forskellige NGO'er, vil vi altid sørge for at gøre planen så konkret som muligt. Vi skal altid vide præcis, hvor meget vi har gjort for den her sag, så vi kan sige det videre. Jeg kan huske, at vi sad og udregnede, hvor mange timerne hver især har gjort. Og det er fedt at se, hvad man selv har gjort for sagen. Hvor meget det egentlig kan omregnes til. Man har jo fået at vide, hvor meget der skal til for at belyse gaden eller bygge det her. Så ved jeg, hvor meget jeg personligt har fået dem her med til det, og det gør utroligt meget for mig. Og halvandet år senere er det stadig det vigtigste "fuel" i mit arbejde. Man

kan, som sagt, finde ham på Facebook, og der kan man konkret se, hvad man har været med til at starte, og hvordan han er med til at hjælpe det her samfund, og det, synes jeg, er fedt.

HVAD FØLER DU, AT DU PERSONLIGT FÅR UD AF DET?

Min drivkraft har altid været, at jeg elsker at inspirere andre. Om det handler om, at de får et sted at sove eller får mad på bordet. Selvfølgelig er det noget mere essentielt end andre, men man kan sige, at det er en "dreamer's dream", den hvor du får at vide, at det aldrig vil ske, men hvis du spurgte mig, vil du aldrig tage det væk fra mig. Jeg vil altid gøre mit bedste. Jeg har flere værdier, og jeg har altid sagt, at jeg godt ved, at du ikke kan få hele jordens befolkning med på det, men bare fordi det er svært, skal vi da ikke stoppe med det.

Nu kan jeg godt lide at se de her talkshows, The Daily Show, fordi jeg altid har synes, at nogle emner i verden er utroligt kedelige og tørre, men så essentielle. Man skal bare bruge humor. Hvis du kan forklare folk på gaden, at det er virkelig er vigtigt, at de hjælper, men hvor du også gør det personligt, blotter dig lidt, og gør det med et smil i øjet. Jeg er ikke bange for at fortælle noget om mig selv, der kan være lidt hårdt. Men jeg vil altid fortælle det med lidt humor. Og på samme måde, når man tager de her talkshows, der fortæller det med humor. Fx Puerto Rico og den her orkan. At fordi den havde ramt de to stater i USA først, havde de fået det her "buyer's remorse", hvilket resulterede i, at der ikke kom nær så meget hjælp til Puerto Rico. Folk kom til at tænke, "Det, jeg har gjort det ene sted, hjalp jo ikke". Det er lidt det samme med, at hvis du hører noget dårligt et sted, betyder det ikke, at det er det samme andre steder. Og jeg har personligt oplevet, at jeg er blevet snydt af folk.

HVORDAN BLEV DU SNYDT AF FOLK?

Jamen, jeg var i Amsterdam med en ven engang. Og så kom der en mand hen og spurgte, om jeg kunne veksle 50 euro for ham. Og jeg sagde bare med det samme, "Sure. Det er ikke noget problem!". Og det er først, da jeg står med den her 50'er i min hånd, at jeg tænker, "Pokkers!". Det er flere år siden, så vi var ret fulde. Jeg vil hellere give en 50'er til en anden person igen, end at jeg vil sige, at jeg aldrig vil hjælpe nogen igen. Det værste, der sker, er jo bare, at jeg mister en 50'er, så jeg ikke kan drikke mig helt i hegnet. Jeg gætter også på, at jeg er blevet snydt andre gange, og der vil jeg bare altid give folk chancen, og jo, hvis

jeg mødte personen, der snød mig, igen, ville jeg nok gå hen og sige, "Mindre fedt gjort af dig". Men jeg vil langt hellere bevare tiltroen til, at man kan gøre noget.

AARHUSIANERNE SMILER MERE

HVORDAN ER DET AT LAVE DET HER ARBEJDE I EN BY SOM AARHUS?

Det er faktisk utroligt dejligt. Folk er generelt rigtig glade. Når man står herude, er der selvfølgelig altid den her sure person, som har sine egne meninger, og der kan jeg sige, at man møder færre af dem i Aarhus, end man gør i mindre byer. Den her tendens med "smilets by", synes jeg, er dejlig. Jeg synes altid, at folk, som du møder på gaderne, smiler igen, hvis du smiler til dem. Det er også generelt i hele Danmark. Det kan selvfølgelig være svært for folk at vide, at vi kører på det her med at inspirere kontra andre, som måske kører en anden stil. Og jeg kan da godt forstå, at der er nogen, som synes, at deres metoder er pissetrælse. Og det er jo ikke sådan, man skal folk til at hjælpe andre, men lærer relativt hurtigt med nogle forskellige redskaber, hvordan man får folk til at ville snakke med dig. Og hvis du bare lægger ud med god energi og et smil. Vi vil gerne skille os ud af mængden ved at gøre det lidt sjovt på den gode måde i stedet for bare at sige, "Hej, jeg har et spørgsmål! – Sultne børn i Afrika?". Man skal bevise, at man egentlig selv bare er et menneske i stedet for, at man bare er en velgørenhedsjakke. Man skal vise, at man står her, fordi man synes, at det er en helt vildt fed sag, og at man gerne vil inspirere personen til at være med. Så får du generelt positiv feedback tilbage fra folk. Man får selvfølgelig også forskellige grundlag for, at personen ikke vil støtte dem. Og det er selvfølgelig også helt fair.

HAR DU MÆRKET NOGEN ÆNDRING PÅ DIT ARBEJDE I FORHOLD TIL, AT AARHUS ER EUROPÆISK KULTURHOVEDSTAD HER I 2017?

Den afdeling, jeg står for, arbejder i hele Jylland faktisk, og i forhold til det er det både et ja og et nej. For der er jo kommet flere turister og sådan noget, og man kan mærke, at når folk kommer udenbys fra, tænker de ofte sådan, "Nu er jeg lige i Aarhus, så skal jeg lige høre om en god sag!". Så på den måde ja. Men jeg kan så også mærke det ude i de andre byer, hvor de også har nogle events i forbindelse med Aarhus som kulturhovedstad, og min mor bor faktisk i Randers

og laver noget inden for kultur. Og jeg var i Randers og arbejde, og pludselig kom min mor gående i sådan et stort papkostume, fordi hun er med i den der festivalsuge. Så man mærker de her events i hele Østjylland, og det er hyggeligt, at de er her. Man kan også mærke på turisterne, at de tænker, at Aarhus handler om mangfoldighed og forskellighed, hvilket jeg har mærket hele året, kan man sige.

HAR DU ET LIGNENDE FORHOLD TIL AARHUS?

Ja, altså ligesom jeg sagde det her med Smilets By. Det kan jeg mærke tit. Altså, at der er den her fede energi herude. Det er ikke for at sige, at andre byer ikke har den, men det her med, at man lidt kan snakke med alle herinde, og at man egentlig kan have et afslappet forhold til hinanden. Det er en storby, men uden storby-stressen, vil jeg sige. Folk kan også ofte genkende mig på gaden, fordi jeg har noget lidt specielt hår. Så kan de finde på at sige, "Hey, det var dig, der fik mig med på det og det!", og det kan jeg godt lide.

Og derfor har jeg altid sagt, at folk er bedre til ikke at sætte folk i bås her i Aarhus. At bare fordi jeg er en, som har dreadlocks, er jeg stadig en person, der er utroligt aktiv. Jeg arbejder de her 37 timer om ugen. Jeg kan også godt lide at være udenfor. Og hvis det regner, så har jeg en paraply med, men det er ikke for min skyld. Det er for dem, som jeg gerne vil snakke med. Hvis det stod til mig, havde jeg ikke taget nogen paraply med. Og lige præcis i forhold til det vil jeg også sige, at der er flere ligesom mig i Aarhus.

BETRAGTER DU DIG SELV SOM AARHUSIANER?

Det er et svært spørgsmål generelt i Danmark. Danskheden har fået et lidt forkert ry her i Danmark, fordi vi siger, "Danmark er de bedste!". Og på den måde synes jeg, at der er en tanke om, at alle mulige andre er dårligere. Det er jeg overhovedet ikke enig i. Jeg vil gerne sige, at jeg er aarhusianer, fordi jeg går ind for at smile til folk og tale med dem. Men det har ikke noget at gøre med, at jeg skal være i Aarhus for at gøre det. Jeg synes, at Aarhus har en virkelig fed stemning, og at det er den fedeste by, jeg har boet i, her i Danmark. Jeg har også været meget i København med mit arbejde og sådan, men der synes jeg bare er meget stress, mens Aarhus på nogle punkter er en storby, men også har den stille og rolige stemning omkring det hele, og sådan vil jeg gerne beskrive mig selv. Men at det er fordi, jeg er fra Aarhus, at jeg er smilende og glad, vil jeg

aldrig sige til nogen. Men jeg står inde for byen og dens arrangementer, men jeg har aldrig haft det sådan, så det er på grund af den geografiske distance eller noget i den stil.

HVORFOR TROR DU, AT DU TÆNKER SÅDAN?

Det er nok fordi, jeg tænker, at alle mennesker er gode. Den her gode debat, der er om, hvilken verdensdel der er bedst. Hvilket land har de bedste værdisæt? Der har jeg altid sagt, at man ikke kan snakke om, hvem der har de bedste værdisæt, fordi de alle er forskellige. Det er kun ud fra de personlige. Uanset hvem du er, og hvilken ret du har, mister du alt over for mig, hvis du begynder at begrænse andre. Det er helt okay at være stolt. Man må gerne være stolt af sine ting, men at være stolt af noget, skal ikke være lig med, at man er bedre end andre. Jeg vil gerne invitere folk til byen og sige til dem, at det er en virkelig fed by, men jeg vil ikke sige, at de skal komme til Aarhus, fordi vores fodboldhold er bedst. Det er måske også lidt et dårligt eksempel med Aarhus. Men jeg synes generelt, at det er en forkert holdning om ting. Jeg vil gerne sige, at Aarhus er en fed by. Men de steder, jeg har boet, har haft en fed stemning for mig, og det vil jeg gerne appellere andre til. Jeg kan aldrig gå ind og sige, at det er en bedre by end andre. Men mangfoldigheden er utrolig dejlig. Vores events er virkelig fede.

HVAD TÆNKER DU GENERELT OM AARHUS I 2017 OG DEN EUROPÆISKE KULTURHOVEDSTAD?

Der er jo altid en masse små events her og der, og det her med, at de har haft de her frie scener i hele byen, hvor man kunne tage ned og høre gratis musik, og det her kæmpe lysshow nede på Dokk1 og arrangementer på Godsbanen. Der har været arrangementer til alle spredt ud over en kæmpe periode.